

sloupnický

pelmel

ROČNÍK 20 > ÚNOR 2018 < ČASOPIS OBCE SLOUPNICE

Zprávy obecního úřadu

**Výsledky prezidentských
voleb ve Sloupnici**

**Rozhovor
s Františkem Novákem**

**Co s veřejným
prostranstvím
v centru obce?**

Společenská kronika

Prezidentské volby skončily. A já jsem si bez ohledu na výsledek zhluboka oddechla. Už nebudu muset dál číst zoufalé výkřiky ještě zoufalejších lidí, kteří rozumí politice přibližně stejně jako chovu zlatohlávků. „*Drahoš po návratu z dovolené vítal vlastní vnučata! Je to vítáč! Nevolitelný!*“ „*Zeman jednou určitě umře! Nevolitelný!*“ „*Drahoš používá arabské číslice, je to podporovatel islámské invaze! Nevolitelný!*“ „*Zeman má plnou pusu „pussy“, není to gentleman!*“ (Ne, ani tento výrok nepochází z pera Ferdinanda Peroutky.) „*Drahoš nosí falešné brýle, aby vypadal chytřejí a imponoval pražské kavárně (těm havloidním sluníčkářským vítáčům)!*“ „*Zeman kouří a pije, aby vypadal lidověji a imponoval vesnickým buranům (těm rusofilním xenofobním patolízalům)!*“ Národ politologů a zapálených odborníků, kteří rozumí všem problémům tohoto světa, zejména však migrační krizi, se zase na chvíli promění v národ hokejových trenérů a expertů na nejrůznější zimní sporty. Tam se sice můžeme do krve hádat, zda je Jandač nejhorším trenérem v historii, protože v nominaci na OH chybí Michálek, Růžička i Nečas, nebo můžeme spekulovat, jestli má Koukalová skutečně problémy s lýtky, nebo už bezmála devět měsíců úspěšně tají těhotenství, ale pořád budeme na jedné straně barikády, budeme hrdým národem držícím při sobě bez ohledu na politické preference, náboženské vyznání, dosažené vzdělání...

Na celé prezidentské volbě jsem nechápala jednu věc: to obrovské množství emocí, které úplně zastínily racionální uvažování většiny voličů (zemanovců i drahošovců). Když si vybíráte toho nejlepšího zedníka, nevybíráte si ho přeci podle barvy montérek, ale podle toho, jak pevnou dokáže postavit zeď. V debatách (obzvláště ve vyhroceném druhém kole) jsem naprosto postrádala konstruktivní diskuzi o důležitých problémech, které se bezprostředně dotýkají naší země a se kterými může hlava parlamentního státu skutečně něco udělat. Nevolili jsme si kmenového náčelníka, ale prezidenta, který (pokud dodržuje Ústavu) nemá příliš velké pravomoci, což znamená, že s těmi ožehavými a dokola omílanými problémy migrační krize, EU a přijetí eura neudělá vůbec nic.

Svou úroveň diskuze spíše připomínaly boxerský ring, kolem kterého skandují, křičí a bučí fanoušci, podobající se ve své elementární pudovosti spíše stádu. Vyhrává ten, kdo zasadí nejzákeřnější ránu. Nebo to byla reality show? Odhalit a nabourat intimitu protikandidáta, natchytat ho „nahého v koupelně“? To už tu přeci jednou bylo: „*Pindíka vám neukážu*“, zlobil se předseda vlády (i když by se možná leccos vysvětlilo, kdyby tak učinil...). Nebo Miss prezident 2018? Třeba se za pět let dočkáme i promenády v plavkách (v tom případě jsem pro, aby kandidovalo víc takových Marků Hilšerů). Nebo Česko má talent? Jiří Drahoš umí krásně zazpívat českou hymnu! Ano, jsou to bizarní představy. Ale ruku na srdce, nenesla se takhle volba v podobném duchu? Přijde mi škoda, že jsme si nešetřili emoce spíše na olympiádu. Tam totiž patří. Věřím, že nás zkušenost z této volby, zejména z jejího průběhu, posune zase dál (a tím myslím dopředu, nikoli do vzduchoprázdna).

I když na několika frontách pokračuje kampaň nekampaň dál, brzo utichnou i ti nejzapálenější voliči a život poběží úplně ve stejných kolejích jako dosud. A to je dobře. Volby rozhodně nevypovídají nic o povaze našeho národa. Nerozdělují nás na vesnice a Prahu, na idioty a inteligenty, na xenofoby a vítáče. Znáám mnoho velice inteligentních voličů Zemana i velice prostoduchých voličů Drahoše. V jedné pražské kavárně pracuji a věřte, že i tam má Zeman své věrné podporovatele. Stejně tak jako má u nás ve Sloupnici i okolních vesnicích své podporovatele Drahoš. Je třeba si uvědomit jednu důležitou věc: Zeman přes veškeré možné nedostatky není ďábel a opravdu nemůže za to, jak se k sobě lidé chovají. Je to v nás... A já věřím v přirozenou dobrotu lidí. Tak už se přestaňme čílit a vzájemně napadat.

Je masopust, doba plesů a zábav, čas, kdy se můžeme společně potkávat, smát se, tančit a radovat se z toho, jak dobře se máme. Jen si při tom společném popíjení dávejte dobrý pozor na to, aby se vás nepokusili otrávit nájemní vrazi, jako se to nedávno stalo panu Rokytkovi. Už jsem to na plese ve Sloupnici také párkrát zažila... :).

➤ TEŠ <

Staří Sloupeňáci

V minulém čísle Pelmelu jsme nahlédli do „povahy tělesné a duševní“ někdejších obyvatel naší vesnice. Antonín Mikulášek, zdejší rodák, ve svém spisu Na Labíčku labutě neplují, přináší i další popis jednoho z dávných obyvatel Sloupnice.

Žofie Mikulecká zaznamenala v zachycených „Poudačkách“ tuto autentickou příhodu o nepovedené snaze jednoho Sloupníčana dosáhnout na bohatství v cizině.

Dočkálek byl malý mužský neuvěřitelně silný, přec jeho celoživotní prací bylo lámat kamen, trhat skálu prachem (chodíval k našemu tatínkovi v sobotu pro prach), štorcoval silnice a když byly silnice dohotovené, tloukl štěrky od rána do noci. Hrádovský Čermák měl stavbu silnic a Dočkálek mu byl zrovna pravou rukou. Chopil se těžké práce a štorcoval, pak velkým kladivem srovnával štorc, že bylo ku podivu, jak takový malý muzíček vůbec zvedne to kladivo, natož aby celý den do kamení mlátil. Kůži na dlaních měl tak tvrdou, že podrážka pod botou je slupička proti jeho dlani jako roh tvrdé. Dlaň nezavřel, prsty ohnul, pouze co by kladivo obejmul, tak je měl ztvrdlé. Fajfku z huby nedal, gumička mu ji v bezzubých dásních přidržovala.

Vyjeli si se ženou do Chorvátska hledat štěstí. Tam si najatou světničku čistě vybílil a vymaloval. Chytil kocoura, namočil mu pracky do rozředěné šmolky, vymaloval tyto pracky na bílou pec a okolek světnice. Houfem se tam chodili dívat Chorvaté na tuto uměleckou práci. Nevedlo se jim tam však dobře, máma – velká ženská – měla záduchu, koliku mívala a Dočkálek rozčileně říkal: „Kdybych jí sraček taliánskejch dal, ani ty ji nepomůžou!“

Naložil majetek, peřiny, mámu a kocoura na čtyřkolový vozík a s heslem „Všude dobře, ve Sloupnici nejlepší!“ vydali se na cestu. Tento střízlík táhl vozík s nákladem až do Vídně, tam se mu rozsypalo kolečko. Ustrnul se jakýsi dobrý pán nad cestovateli, dal jim 2 zlaté na správu kolečka a tak Dočkálek po devítidenní cestě přistál ve Sloupnici.

Bydleli v Kolajdové chaloupce a pěstovali norky. V sobotu dvě zabili, v neděli k obědu uvařili. Aby se spravedlivě podělili a jeden

druhého neošidili, kdyby půlka první byla tlustší druhé, dostal každý půlku z jedné a z druhé taky. Zemřel jako flašinetář.

Jednoho ze štěrkařů zachytil na své olejomalbě z roku 1913 také malíř Jan Špíchal. Ale jestli to byl právě Dočkálek nebo třeba Hrádovský Čermák, to už se asi nikdo nedozví. > MŠ <

Zprávy obecního úřadu

Rozpočet na rok 2018

Zastupitelstvo obce na svém zasedání před Vánocemi schválilo rozpočet na letošní rok. Po dlouhé době nebude obec hospodařit na začátku roku s rozpočtovým provizoriem. Při něm mohla obec čerpat pouze 1/12 rozpočtu z minulého roku do schválení řádného rozpočtu. V letošním roce je naplánována spousta akcí, na kterých je potřeba začít pracovat co nejdříve. Jde především o stavbu kanalizace, která si celkově vyžádá 44 miliónu korun. Necelé 3 miliony byly profinancovány již na konci minulého roku. Do rozpočtu je zahrnuta i částka pro vytvoření přípojek pro jednotlivé nemovitosti tak, aby se zachoval režim financování z I. etapy stavby kanalizace. Na opravu místních komunikací je určena částka téměř 5 mil. korun. Je značně navýšena proti minulým letům z důvodu opravy komunikací po stavbě kanalizace. Dále se počítá s opravou chodníků v Dolní Sloupnici od autobusové zastávky „Na mostě“ k lihovaru.

Na další opravu sokolovny je plánována částka 3,5 mil. korun. Bude se rozhodovat mezi opravou nebo výměnou oken a všech venkovních dveří nebo opravou a zateplením přisálí ze severní strany. V minulém roce se podařilo pomocí dotací zakoupit novou cisternu pro horní hasiče. Provizorně se zvětšovala garáž, aby se auto dalo garážovat. Zastupitelstvo rozhodlo rekonstruovat celou budovu horní hasičárny. Plány jsou před dokončením a rekonstrukce by se měla provádět na etapy. Pro letošní rok je v rozpočtu určena částka 3 miliony korun. Na Krajský úřad Pardubického kraje byla podána žádost o dotace na úpravu veřejného prostranství ve výši 100 tisíc korun. Pokud dotaci získáme, bude se po dohodě s horními hasiči realizovat nové sezení v areálu Na Mlejnici. Hasiči do konce března předloží návrh, jak by mělo vypadat. V havarijním stavu je střecha

na budově mateřské školky a musí se opravit. Na její opravu je vyčleněna částka 950 tisíc korun. Další nutné výdaje se týkají likvidace komunálního odpadu ve výši 1,2 mil. korun. Na poplatcích od obyvatel a za třídění odpadu získá obec cca milion korun. Zbylé náklady na likvidaci odpadu platí obec. Už v loňském roce se začaly opravovat sochy sv. Josefa a Václava u domova pro seniory a socha Neposkvrněného početí Panny Marie u Severových. Celková cena díla za restaurování je 340 tisíc korun, dotace činí 283 tisíc korun. V rozpočtu je zahrnuta částka 200 tisíc pro potřeby církvím na opravy kostelů nebo far. Jako každý rok, tak i letos bude obec přispívat spolkům na jejich činnost. Připraveno je 200 tisíc korun.

Rozpočet obce je sice schválený a zveřejněný na webových stránkách obce, ale to neznamená, že se během roku nesmí měnit. Pokud se vyskytne něco, do čeho bude nutné investovat, bude se to řešit rozpočtovou změnou.

Územní plán obce

Do konce roku 2022 by každá obec měla mít zpracován nový územní plán. Naše obec na něm s územně plánovacím odborem Města Litomyšl začala koncem minulého roku pracovat. Městem byl vypracován Návrh zadání územního plánu Sloupnice, který byl použit jako podklad pro zpracovatele územního plánu. Bylo vypsáno výběrové řízení na zpracovatele. Osloveny byly čtyři projektové kanceláře a v půlce ledna proběhlo otvírání obálek s nabídkami. Nejlevnější nabídku předložila projektová kancelář A-Projekt Pardubice, s.r.o. (197 000 Kč), s níž na základě doporučení hodnotící komise uzavřela obec smlouvu o dílo. Následně by do sedmi měsíců měl zpracovatel předložit obci návrh územního plánu pro společné jednání. K návrhu se budou moci vyjadřovat občané obce, firmy a spolky působící

v obci a dávat podněty, co by do územního plánu mělo být zapracováno. Do dvou měsíců od předání podkladů od pořizovatele upraví zpracovatel návrh územního plánu pro veřejné projednání. Po veřejném projednání schválí návrh územního plánu zastupitelstvo obce a do 14 dnů od předání pokynů od pořizovatele bude předán obci čistopis územního plánu obce.

Starosta obce vyzývá obyvatele obce, spolky i firmy, aby již nyní podávali na Obecní úřad ve Sloupnici písemné návrhy, co by se v územním plánu mělo objevit. Návrhy budou předány zpracovateli k posouzení.

Koncem ledna byla na Pardubický kraj předána žádost o dotace na pořízení územního plánu. Podle pravidel o přiznání dotace, o které bude rozhodnuto do konce dubna letošního roku, by obec mohla získat až 108 tisíc korun.

Poděkování za Tříkrálovou sbírku

Tlumočíme poděkování paní Ivy Markové za Oblastní charitu v Ústí nad Orlicí za letošní Tříkrálovou sbírku.

„Letošní Tříkrálová sbírka je za námi. Téměř jarní počasí vyálalo do ulic orlickoústeckého regionu více než dva tisíce dobrovolníků, kteří i letos přinesli přání štěstí, zdraví a písmeny K+M+B požehnání příbytkům. I letos jsme viděli radost v očích starších lidí, kteří Tři krále netrpělivě očekávali, nebo úžas v očích malých dětí.

V dnešním světě jsme sváděni strachem či pomyšlením, že nás víc věcí rozděluje, než spojuje. Tříkrálová sbírka je ale krásným příkladem toho, že dokážeme dobře spolupracovat na společném díle. Charita, obecní úřady, farnosti, občanské spolky, stovky dobrovolníků a tisíce lidí přijímají Tříkrálovou sbírku jako smysluplnou akci, do které se každý svým dílem už 18 let obětavě zapojuje.

Jako organizátor akce a příjemce vybraných peněz vyjadřuje Oblastní charita Ústí nad Orlicí upřímné poděkování všem, kdo se na této sbírce podílejí a také všem, kdo do sbírky přispěli. Celkem v orlickoústeckem regionu se letos vybralo 2 882 997 Kč.

Všichni koledníci a organizátoři sbírky jsou zváni 27. února 2018 na divadelní představení Větrná pohádka v 18.00 hodin v Orlovně Letohrad-Orlice.“

Za obec dodávám, že ve Sloupnici se vybralo celkem 52 465 Kč, což je téměř o pět tisíc více než v roce 2017.

Mikuláši na Litomyšlsku

Regionální muzeum v Litomyšli uspořádalo začátkem prosince výstavu s tématem „Mikuláši na Litomyšlsku“, kde jsme se mohli seznámit s tradicí chození sv. Mikuláše v předvečer jeho svátku. Je zajímavé, že nejstarší vyprávění průvodu na Litomyšlsku je z roku 1824 a váže se k naší obci a k Českým Heřmanicím. Průvody zaznamenali ve svých malbách Jan Doubrava a Jan či Josef Šplíchal. Výstava nás seznámila se zvyky a obyčejí, které se v obou vsích kdysi provozovaly. Dnešní obchůzky Mikuláše s andělem a čerty jsou již jen malým připomenutím, jak kdysi průvody vypadaly. Dík patří Regionálnímu muzeu v Litomyšli za uspořádání výstavy. U příležitosti této výstavy byla vydána brožurka, která byla k dostání zdarma ve všech prodejnách potravin ve Sloupnici. Malé množství brožurek je ještě uloženo na obecním úřadu ve Sloupnici.

Z jednání zastupitelstva

Zastupitelstvo obce Sloupnice na svém zasedání v prosinci minulého roku upravilo a schválilo dvě nové obecně závazné vyhlášky. Jedna se týká poplatku za svoz a likvidaci komunálního odpadu. Na upozornění nadřízených orgánů se dala do souladu se současnou legislativou a byl v ní zakotven poplatek za svoz a likvidaci komunálního odpadu. Poplatek pro letošní rok je stejný jako v minulém, to je **550 Kč na osobu**. Platí, že na třetí a další nezaopatřené dítě se poplatek nevztahuje. Držitelé průkazů tělesně postižených platí polovinu. Poplatek je splatný do konce února příslušného roku. Pokud částka přesáhne 1 000 Kč, lze platbu rozdělit na dvě splátky, kdy druhá splátka musí být uhrazena do konce června příslušného roku.

Platbu je možné provést osobně do pokladny na OÚ Sloupnice nebo na účet č. **9329611/0100**, variabilní symbol pro Dolní Sloupnici je 100 + č.p. a pro Horní Sloupnici 200 + č.p.

Druhá vyhláška se týká stanovení doby nočního klidu, ve které došlo k úpravě hodin nočního klidu v době prázdnin a v září. Jedná se o diskotéku na hřišti v červenci, loučení s létem v srpnu a vinobraní v září. Při těchto akcích je doba nočního klidu stanovena od třetí do šesté hodiny ranní.

Vyhlášky jsou k nahlédnutí na OÚ Sloupnice nebo na webových stránkách obce.

Zastupitelstvo schválilo složení inventurních komisí, které mají provést inventuru obecního majetku a ve spolupráci s paní účetní a kontrolním výborem vše účetně vypořádat.

Dále zastupitelstvo schválilo Smlouvy o smlouvách budoucích se společností ČEZ Distribuce, a.s. o připojení tří přečerpávacích stanic pro kanalizaci.

Byla schválena částka za platbu stočného na letošní rok ve výši 39,40Kč/m². Částka je stanovena Státním fondem životního prostředí v návaznosti na dotaci. Při této příležitosti bych chtěl znovu

upozornit na respektování zákona o odpadních vodách. Je stále minimum obyvatel, kteří si nechávají vyvést fekálie na čistítku. Ostatní riskují finanční postih za nesrespektování zákona. Odvoz fekálií lze objednat u pana Milana Švece na tel. č. 777 337 217.

➤ **JOSEF ŠKEŘÍK**
STAROSTA OBCE

Výsledky prezidentských voleb ve Sloupnici

I. kolo: Celková účast 68,81 %

Kandidát	Počet hlasů	Počet hlasů v %
Miloš Zeman	340	35,71
Jiří Drahoš	282	29,62
Pavel Fischer	103	10,82
Michal Horáček	99	10,04
Marek Hilšer	90	9,45
Mirek Topolánek	16	1,68
Petr Hannig	12	1,26
Jiří Hynek	9	0,95
Vratislav Kulháněk	1	0,11

II. kolo

Okrsek	Účast	Jiří Drahoš	Miloš Zeman
Dolní Sloupnice	435 os. (68,5 %)	189 (43,4 %)	246 (56,6 %)
Horní Sloupnice	530 os. (71,7 %)	293 (55,5 %)	235 (44,5 %)
Celkem	965 os. (70,2 %)	482 (50,05 %)	481 (49,95 %)

Policie radí občanům

Policisté Pardubického kraje připomínají občanům v kraji důležité preventivní rady a zásady, kterými je dobré se řídit, aby se nestali oběťmi různých podvodníků nebo zlodějů.

Oznámení na Policii České republiky může podat kdokoli (nikoli pouze poškozený), oznámení lze podat písemně nebo ústně a samotné oznámení lze podat na kterémkoliv oddělení policie nebo na státní zastupitelství. Pokud vaše oznámení nemá charakter neodkladného tísňového hovoru na linku 158, můžete se obrátit na policisty z nejbližšího obvodního oddělení policie. V naléhavých případech můžete samozřejmě volat **linku 158**, kde sedí naši policisté a ti vám jsou připraveni okamžitě pomoci. Pro urychlení komunikace a následné pomoci je dobré vědět základní údaje k oznamované události, což jsou minimálně tyto informace:

- **vaše jméno**
- **adresa, odkud voláte, případně co nejbližší upřesnění místa události**
- **co se stalo**
- **zda je na místě někdo zraněn nebo zda potřebuje někdo pomoc lékaře či hasičů**

Obecně i při podávání oznámení na obvodní oddělení by si měl každý oznamovatel (pokud je to možné a tyto informace má) připravit odpovědi na základní otázky typu **CO** se stalo, **KDO** se protiprávního jednání dopustil, **KDY** k jednání došlo, **KDE** k události došlo, **JAK** ke skutku došlo, **ČÍM** bylo protiprávní jednání spácháno či způsobeno, **PROČ** se podle oznamovatele čin stal a jaký je **NÁSLEDEK** jednání pachatele, tzn. újma na zdraví nebo škoda na majetku.

Čísla tísňových linek zná téměř každý, nicméně pokud se něco stane a člověk je ve stresu, ze zkušeností víme, že si v rychlosti nevybaví ani to, jak se jmenuje. Výše jsme zmínili číslo tísňové linky policie a to číslo **158**. Pokud potřebujete pomoc hasičů, volejte číslo **150**. Zdravotnická záchranná služba má linku tísňového volání **155**. Rovněž je možné si přivolat pomoc voláním na jednotné číslo evropského volání 112. Nicméně doporučujeme, pokud potřebujete jen jednu složku z integrovaného záchranného systému (dále jen IZS), volejte přímo

na tísňovou linku potřebné složky. Číslo 112 se využívá především v případech, že potřebujete na místo dvě a více složek IZS. Tísňový mluvčí Zdravotnické záchranné služby Pardubického kraje Aleš Malý naše tvrzení podporuje a doporučuje: *„Při zdravotních komplikacích, kdy akutně potřebujete pomoc záchranné služby, volejte přímo linku 155 a eliminujte tak být sebemenší časové prodlevy při spojování hovorů z linky 112 na naše vyškolené operátory na lince 155“*. Existuje i linka tísňového volání policie pro neslyšící, kde operační důstojník komunikuje s osobou, která potřebuje pomoci formou SMS zpráv. Tato linka má číslo 603 111 158.

A úplným závěrem můžeme uvést malou zajímavost – dětem jako mnemotechnickou pomůcku zapamatování tísňových linek uvádíme pomůcky, jak si pamatovat poslední číslo z tísňové linky a to, u linky 158 – osmička evokuje pouta používaná policisty, u linky 155 – pětka evokuje nafouknuté bořáky bříško a u čísla 150 – nula představuje rybník plný vody, kterou hasiči hasí požáry. Přijeme krásné zimní dny!

► **POR. ING. MARKÉTA JANOVSKÁ**

TISKOVÁ MLUVČÍ POLICIE PARDUBICKÉHO KRAJE

Zprávy ze základní školy

Vážení spoluobčané,

po vánočních prázdninách jsme zahájili ve škole nový kalendářní rok. V prvním pololetí školního roku 2017/18 ve škole proběhly tyto větší akce:

V říjnu to byla akce nazvaná Bílá pastelka. Jedná se o celonárodní sbírku, kterou pořádá Sjedenocná organizace nevidomých a slabozrakých od roku 2007. Vybrané prostředky jsou pak použity na podporu a nákup pomůcek pro osoby postižené slepotou nebo jiným zrakovým postižením. Další říjnovou akcí byl lampionový průvod, který letos směřoval do areálu SDH Horní Sloupnice a byl zakončen ohňostrojem.

Mimo jiné proběhlo pro žáky i několik přednášek zaměřených na finanční gramotnost a přípravu na vstup do života.

V listopadu hráli chlapci z 6.–9. třídy v Litomyšli florbalovou ligu a čtenářský kroužek „Kamarádím s knížkou“ navštívil městskou

← Míša Kučerová a Ondra Jeřábek při sbírce pro slabozraké.

knihovnu v Litomyšli. V prosinci pak v rámci vánočních aktivit zazpíval pěvecký sbor při rozsvícení stromčku a kromě sportovních turnajů 1. a 2. stupně jsme si poslední den před odchodem na vánoční prázdniny i společně zazpívali při tradičním „Zpívání na schodech.“

Škola je dále v rámci zdravé výživy zapojena do projektů nazvaných „Mléko do škol“ a „Ovoce do škol.“ Zároveň podporujeme možnost všech žáků chodit na obědy zapojením do projektu „Obědy pro děti“.

V novém roce začali žáci 1.–4. třídy s výukou plavání. Každé úterý od ledna do března absolvují děti 10 dopoledních plaveckých bloků v bazénu v České Třebové. Další aktivitou je lyžařský výcvik pro žáky 1. stupně. Počínaje 12. únorem jezdí přihlášení žáci 1. stupně 4× za sebou kurz lyžování na sjezdovce v České Třebové.

Základní škola je zapojena v projektu s názvem „Místní akční plán rozvoje vzdělávání“ na území ORP Litomyšl. Ten je realizovaný a financovaný s podporou ESF, Operačního programu výzkum, vývoj a vzdělávání, státního rozpočtu a rozpočtu města.

V rámci projektu je žákům ohroženým školním neúspěchem poskytováno doučování i materiální podpora. Z tohoto pro-

jektu jsou hrazeny i dva kroužky – čtenářský a počítačový. Zároveň ve škole působí dva školní asistenti, kteří pomáhají těmto žákům vyrovnat vzdělávací rozdíly. Pedagogům jsou poskytována bezplatná školení a konzultace ped. sboru s odborníky na oblast inkluzivního vzdělávání. Od října 2017 též využíváme služby školního psychologa.

Ještě před několika lety školy fungovaly tak, že učitel učil, vysvětloval, procvičoval a zkoušel a žáci se učili, nebo neučili a podle toho byli známkováni. Pokud nezvládali učivo základních škol, odcházeli do speciálních škol s upravenými vzdělávacími osnovami a přizpůsobenými metodami. Nařízením evropského soudu došlo ke změně tohoto systému tak, aby všichni žáci měli nárok na stejný obsah i formy vzdělávání. Jedná se o takzvanou „INKLUZI“ tj. že všichni žáci nadaní i ti méně budou vzdělávání stejně dle doporučení poradenského zařízení a dle jejich individuálních potřeb jim bude upravována náplň a forma vzdělání. Speciálně pro ně budou upravené pomůcky a zároveň budou na školách pracovat „asistenti pedagoga,“ aby žákům byli ku pomoci. Nezpochybňuji užitečnost inkluze pro děti, které ji potřebují. Otázkou je, kolik takových dětí je a jak moc to pak ovlivňuje běžný chod školy. Prvním popřením inkluzivního vzdělávání je už jen existence nižších gymnázií. Najednou se nevzdělávají všichni žáci stejně, jak je deklarováno, ale část z nich je

z inkluzivního vzdělávání vyjmuta a vzdělávána samostatně. V naší škole naštěstí nedosahuje inkluze rozsahu, jaký uvádí jedna kolegyně z jiné školy, s jejímž mailem bych vás rád seznámil. Cituji.

„Ahoj vám všem.

Popíšu krátce situaci u nás, netuším, jestli je to všude tak, nebo jsme se pomátli jen my.

Červen 2016 – asi 3 asistenti pro 3 případy zdravotního postižení (2 děti máme dosud)
Červen 2017 – po 15 měsících inkluze:

- 1 speciální pedagog
- 1/2 psycholožka
- 1 učitelka Mgr. pro 1 agresivního žáka s podpůrným opatřením č. 5. Nedávno ji žák napadl sádkou, tak chodí na kurz sebeobrany, všichni budeme kvůli bezpečnosti znovu školeni. Asi dáme kamery
- 5 školních asistentů z projektu EU
- 9 asistentů pedagoga

Nárůst 13,5 lidí na totožné složení žáků? Stablně jsme měli 36 ped. pracovníků – díky inkluzi nárůst o třetinu za rok.

V září 2016 bylo založeno Školní poradenské pracoviště. Ve složkách tohoto pracoviště je nyní téměř 90 žáků. Z počtu 450 žáků je 20% retardovaných, kteří nezvládají standardní výuku? Ve zprávě ČŠI jsem četla o 2,5%! Nikdo k nám nepřišel ze speciální školy. Prostě se našli u nás a my píšeme a kontrolujeme plány a redukujeme učivo a vymýšlíme, co by asi tak mohla asistentka dělat s lenochem bez zájmu o cokoli v 8. třídě, kam došel bez

propadnutí (se čtyřkami od páté třídy), jaké pomůcky máme ještě koupit, aby se utratily peníze. Výchozí poradkyně eviduje v devíti třídách 2. stupně 48 žáků s různými úlevami. Hodily by se barevné čepičky – modří zkrácené písemné práce, červení nestresovat zkoušením u tabule... Školní asistentky pracují od loňska asi za 17 000 Kč stanovených z projektu, na asistentky pedagoga přichází asi 23 000 Kč z kraje. Dělají stejnou práci, jen jinak pojmenovanou. Prý se peníze na inkluzi nesmí nikomu jinému vyplatit, tak po dvou měsících dostaly ty druhé asistentky nad tarif stanovený tabulkou osobní příplatek na dorovnání. To si každý dělá, co chce? Před měsícem škola na Facebooku lákala asistenty na 21 000 Kč. Tak prodavačka chlebiček přišla. Kurz si dodělá za chodu. Některé studentky zde v pohodě přečkají rok, než se dostanou na vysokou. Třeba dojdou peníze – chudáci děti, jak si samy nachystají věci?

V kabinetech není k hnutí, nevím, jak se kdo jmenuje, kam je přidělen. Asistentky jdou domů a já mám dozor v jídelně. Ještě mám opravit tři kupky sešitů a něco nachystat na zítra,...

Jo, ještě něco vymyslet pro asistentku. Kdyby šla v hodině něco kopírovat, já bych mohla mluvit bez toho, že se ona baví s žákem – překládá mu z češtiny do češtiny. A všechny nás ruší. Někde jsou dvě. Nebo jí řeknu, ať si posedí. Taký si musí někdy odpočinout.

Ředitelku napadlo, že vytvoří úterní “odpolední komunikační prostor”. Povinné, každé úterý. Když nebude porada, školení, apod., budeme k dispozici “na pokec.” Asi abychom mohli nadávat společně. Třikrát HURÁ!

Hlavním aktérem vyučovacího procesu je učitel v hodině a jen na něm záleží, jak bude výuka probíhat, kolik energie a nápadů do ní vloží. Nebo zadá dětem přepisování a výpisky, sám si v hodině vyřeší “úřad” (ten se hlavně kontroluje), splní dohled nad žáky a počká, až padla. Klasifikaci povede v rozmezí 1–3 a nikdo si nebude stěžovat. Kolik lidí už takhle jede? Přece nejsou hodnoceni podle toho, jak děti zvládly předepsané učivo. Kdo by se tím zabýval? Ted' je v kurzu inkluze.

Nárůst lidí, kteří neučí, je umělá zaměstnanost. Školství bude stejně jako zdravotnictví jen bezedná jáma na peníze. To, že se retardovaný žák zlepšil a v 7. třídě už dělá méně chyb ve vyjmenovaných slovech, protože mu asistent ukazuje řady vyjmenovaných slov na kartičce, kterou mu sám vyrobil a nachystal, to je fakt terno. Doporučuji ponechat asistenta žákovi do důchodu.

Tohle se fakt nepovedlo, ale můžeme dělat jako by nic.”

Přeji tedy všem zúčastněným do nového roku i dále, aby škola zůstala především vzdělávací institucí a výchovnou roli zvládali rodiče. Vždyť i zákon o rodině mluví stejně.

► MGR. VÁCLAV SYCHRA, ŘEDITEL ŠKOLY ◀

Krásná a nelogická Jižní Amerika

Přemýšlíte, co budete dělat v důchodu? Nechte se inspirovat Františkem Novákem. Loni na podzim podnikl nebyvalou, téměř tři měsíce dlouhou cestu po Jižní Americe v obytném kamionu.

→ Byla ta cesta něčím, o co jsi dlouhodobě stál?

Přál jsem si jet do Jižní Ameriky už od školy, sbíral jsem známky z té oblasti, zajímal jsem se o to.

→ Jak cesta probíhala?

Přistál jsem v Limě v Peru po třinácti a půl hodinách letu z Paříže. Do Peru se každý musel dopravit sám. V naší skupině byli tři Němci, dvě Slovenky a zbytek Češi. Na začátku nás bylo patnáct, cestou lidi přibývali a ubývali, jak se kdo pohyboval po Jižní Americe a chtěl se na část cesty připojit. V Limě na letišti na nás čekal řidič kamionu, Mexičan – on je to teda původem Čech, který je už 25 let ženatý v Mexiku. Místo pozdravu nám řekl: „Na všechno zapomeňte, tady neexistuje žádná logika.“ A ona to byla pravda. Tam se nedá logicky přemýšlet o ničem... Z Peru jsme jeli do Bolívie, pak jsme projeli celé Chile a Argentinu

až dolů do města Ushuaia v Ohňové zemi. Domů jsem letěl z Buenos Aires.

→ Program jste měli daný?

Měli, ale měnili jsme ho podle toho, jak se nám dařilo ho naplňovat. Přijeli jsme třeba k masivu Fitz Roy v Patagonii, kde jsme ale strávili dva dny navíc kvůli špatnému počasí. Jezdili jsme od jednoho národního parku k druhému. Celý měsíc jsme se pohybovali v horách. Vždycky jsme jen sjeli k nejbližší pumpě nabrat naftu, oleje, vodu a pak zase zpátky do hor.

→ Řada lidí by do podobných oblastí nejela z obav o bezpečnost. Jaké jsou tvoje zkušenosti?

Když někam jedeš, měl by sis o té oblasti něco přečíst, připravit si trasu. Jsou místa, o kterých víš, že tam můžeš, a místa, kam nemůžeš. V horách, kde jsme se museli spoléhat na domorodce, je bezpečno. Ve městech jsme moc nebyli. Stalo se mi

asi pětkrát, kdy mě domorodci upozorňovali, ať si dávám pozor na krádeže. Problém tam můžou mít evropské ženy, které jsou často vyzývavé. Ve městech to tolik nevadí, ale na venkově, v horách...

Když se budeš chovat jako oni, nebudeš výstřední, nic ti nehrozí. Potkali jsme tam dvě holky z Čech, které osm měsíců cestovaly přes celou Jižní Ameriku. Ty už přesně věděly, jak to funguje. Přespávaly různě ve vesnicích, u indiánů a žádné problémy neměly.

→ Na peníze jste si ale určitě museli dávat pozor...

Všude mají dvojí vstupné – jedno pro domorodce, druhé pro cizince třeba desetinásobně vyšší. Tam to tak funguje. Ale zase u taxikářů neexistuje, aby tě okradl. Mají přesný taxametr, a když se ti zdá, že jede špatně, dá si pozor. Nejlepší je, když ti taxík domluví někdo místní. Jinak se samozřejmě snaží z tebe vytáhnout peníze, jak se dá. Všechno musíš domluvit předem. Nechal jsem se v hlavním městě Bolívie La Paz asi po třech týdnech oholit. Tak mě oholili. Do-

slova a do písmene – zaplatil jsem asi 15 dolarů. Příště už jsem se zeptal dopředu a to stálo jen 2 dolary. Protože tam jsou ulice, kde prodávají jen boty, ve vedlejší ulici zase jen pečivo a ve třetí je jedno holičství vedle druhého. Takže když tam přijdeš, řeknou si nízkou cenu, jinak půjdeš jinam.

→ S úřady to asi nebylo lepší...

Přejížděli jsme bolivijsko-argentinské hranice. Jedeme kolem kasáren, závora, zastavíme, šofér vylezl ven. Přišli vojáci, že prý vyšel nový prezidentský výnos, že auto, které tady projíždí přes hranice, může mít maximálně 350l nafty. My jsme říkali, že máme jen dvou set litrovou nádrž. Celník vytáhl svinovací metr, strčil ho do nádrže a říká: „Tři sta sedmdesát“. A teď co? Dáš mu dvacet litrů, nedáš? Nechá tě tam stát den, tři dny...? Tak to tam funguje. Prezident armádě řekl, že jestli chtějí naftu, tak si ji mají opatřit. V Bolívii je prezident komunisty a ještě k tomu indián, to je snad nejhorší kombinace.

→ Měl jsi možnost trochu poznat, jak se žije místním lidem?

Jsou tam bohatí a chudí. Střední vrstva neexistuje. Jako Evropan si moc neuvedomujeme, že jsme se narodili na nejlepším místě na světě. V celé Jižní Americe nemají žádný sociální systém – nic neplatíš, nic nedostáváš. Žádné zdravotní, sociální, havarijní pojištění... Děti se musí postarat o staré rodiče, ženy jsou závislé na mužích.

Práci mají jen chlapi, takže když ženská zůstane sama... Taký pořad stávkujou. Konkrétně učitelé v Bolívii snad každý týden a dokážou třeba čtyři dny blokovat silnice tak, že nepustí ani sanitku. Takže na příjezdu do Bolívie jsme museli objet 40 km po poli.

Na druhou stranu – oni jsou samý úsměv, spokojenost, moc se jim nechce dělat... Když stačí pracovat hodinu, odpracují hodinu a víc ne. Sedí, kouří, povídají. Je tam nesmyslná přezaměstnanost lidí – v autobuse jeden řídí, druhý vybírá peníze, třetí nahání klienty na nádraží... Pořád mají nějaké oslavy, tři dny v týdnu je „mañana“. Projížděli jsme Bolívií a pomalu v každé vesnici jsme platili, že se někdo narodil, umřel, že se koná procesí... Nezabývají se maličkostmi. Na našem kamionu urazil jeden kluk na motorce zrcátko. My jsme z toho byli vyděšení, chtěli jsme volat policii, ale ten náš Mexičan říkal, ať neblbneme, že ten kluk nic nemá, proč volat policajty? A tak za ním šel a zeptal se ho, kolik by nám

mohl dát peněz. „Nó, tak pět dolarů.“ Tak nám je dal, rozloučili jsme se a jeli pryč.

→ V podobných zemích si ani moc nelámou hlavu se životním prostředím, je to tak?

Jsou to bordeláři, všechno zahodí. K tomu tam pořád fouká vítr, takže tam všude létají plasty. V Buenos Aires, které má pět milionů obyvatel, jsme zastavili na nábřeží a hned k nám přiskočili kluci a začali celý kamion mýt. Saponáty splachovali přímo do řeky. Na ekologii tam moc nedbají, ale je to tak ohromná země, že se to tam rozptýlí.

→ S autem jste potíže neměli?

Jednou nám na jedné planině v docela velké nadmořské výšce bouchly dvě pneumatiky. Místo osmi atmosfér tam bylo dvanáct, jak se to v tom řídkém vzduchu nafouklo. Ve čtyřech jsme nemohli to kolo zvednout, oprava nám zabrala tři hodiny. Najednou kde se vzal, tu se vzal – indián. Ale tři kilometry kolem dokola byla rovina! Žvýkal, nejdřív ukazoval, že má stejné gumové boty, jako my pneumatiku. Najednou se zase ztratil a znovu objevil a přinesl nám koku.

→ Jak bylo pro člověka v důchodovém věku náročné na fyzickou toulat se dva a půl měsíce po Jižní Americe?

Hlavně v horách to bylo náročnější. Taký si určitě pamatuješ, že se dřív vana napouštěla jen v sobotu a vykoukala se v ní celá rodina. Tyhle vzpomínky jsem si tam

oživil. Sice jsme se trochu myli vlhčenými ubrousky... Na záchod jsme chodili do přírody s lopatkou, aby papíry nelítaly vzduchem. Taky je tam všude prach, takže jsme byli špinavý, smradlavý, zaprášený... Nejdřív jsme si měnili trička každý den, pak obden, nakonec jsme zjistili, že vydrží i tři dny, protože i když se převlékneš, za hodinu je to stejné. Ani celnice k nám dovnitř nechtěla jít na kontrolu.

→ Jak fungovala aklimatizace ve vysoké nadmořské výšce?

My jsme to udělali blbě. Byli jsme ve výšce 600m v Nazce (*oblast s velkými indiánskými obrazy v Peru*), pak jsme byli v 750m na největší písečné duně na světě a tam odtud jsme na jeden záťah vyjeli do 3 800m. To byla chyba. Bylo mi strašně zle, bolela mě hlava, žaludek... V těch horách přestaneš jíst. Taky jsem za 25 dní zhubnul deset kilo, což by bylo dobrý, kdybych to vydržel. Hlavně je potřeba pít. V noci nemůžeš spát, probouzíš se a dusíš. To mi trvalo dva dny. Pak se to srovnalo zásluhou čaje s kokou. Jakmile se jednou aklimatizuješ ve vysoké nadmořské výšce, už s tím údajně několik let nemáš problém. Nejvýš jsme byli v necelých 5 000m. A nesmíš v takových výškách pít alkohol. Neměli jsme na to ani chuť. Ani na to štamprle.

→ Příšly ti ty dva a půl měsíce dlouhé?

Bylo mně to dlouhý asi 35. den, když jsme sjeli z hor do Santiaga de Chile. Pár lidí od-

letělo a mně se zdálo, že bych mohl letět s nima, že už to stačilo. A potom zase přiletěli noví cestující a byli, tak jako jsem to měl já, ze všeho vyplašení, všude se jim nelíbilo, všude se jim prášilo, všude je svrbělo... Já už jsem byl zvyklý a nakonec bych tam ještě měsíc vydržel. S oblečením jsem problém neměl, párkrát jsem využil služeb veřejných prádelen, které tam jsou strašně levné. Kompletní vyprání prádla i s vyžehlením tam vyjde stejně draho jako půl piva. Po čase si zvykneš na ten rytmus života. Každý den jsme jeli do deseti, do jedenácti do večera a vstávali jsme už v pět, abychom hned ráno mohli být v národních parcích, dokud se tam nepřihrnuly davy lidí.

Každému doporučuju, aby tam jel, ale ne po hotelích. Vím, že národní parky, které jsme navštívili, stihnou lidi za 18 dní. Ale nezažijou nic. Byl bych pro to, aby tam všichni jeli, hlavně mladý, na půl roku, žádná tlupa, dva lidi akorát, čtyři už je hodně.

→ Naplnila se očekávání, která jsi před cestou měl?

Byl jsem mile překvapený. Jak jsou vůči nám vstřícný, slušný a hodný. A že se tam skoro nepije. Nemile mě překvapilo, jak je celá Jižní Amerika zaplavená Coca Colou – všude reklamy, všechny děti včetně indiánských to

pijou, což se projevuje na jejich postavách. Taky jsem si pořádně uvědomil, co znamená Schengen (*prostor v Evropské unii bez hraničních kontrol*) a že si toho neumíme vážit. Často jsme přejížděli hranice, tu mezi Argentinou a Chile snad desetkrát. Chilani měli na hranicích vždycky pět psů. Vyhnali nás všechny ven, nechali nás vynosit věci, prohlédnout rentgenem... Mezitím pustili do autobusu psy. Jeden hledal, jestli nepašujeme maso – to jsme kryli pepřem, který místní neznají. To toho psa skoro svalilo. Další pes byl na drogy, třetí údajně ucítí peníze, na co jsou další dva, to jsme nezjistili. V lednici jsme vždycky měli připravených 60 vajec, aby celníci měli co najít. Pak byli spokojení. Samozřejmě si to zabavili pro sebe. Jižní Amerika je krásná, ale bydlet tam, to je něco jiného.

→ Lákal by tě ještě podobný výlet?

Jel bych hned. Do jižní Afriky.

> MŠ <

Fitz Roy v Patagonii

z ČINNOSTI RODINNÉHO CENTRA KOPRETINA

Loňský rok byl již třináctým rokem oficiální činnosti RC Kopretina Sloupnice. Stejně jako v předešlých i v tom letošním roce byla jeho činnost orientována především na malé děti do věku šesti let, a to formou dopoledního setkávání maminek, a dále na děti školního věku, pro které chystáme zájmové kroužky.

Dopolední setkávání se rozšířilo o nové maminky, některé nás navštívily jen jednou, ale věříme, že se s nimi ještě setkáme. Máme velké množství maminek, které do centra docházejí víceméně pravidelně a které se také rády účastní našich jednorázových akcí.

Od října 2017 došlo ke změně v zájmových kroužcích. Skončil kroužek Šikovné ručičky – lektorka nastoupila do zaměstnání a začala dálkově studovat. Dále skončil kroužek Hrátky se zvířátky z důvodu pracovního vytížení lektorky. Nově byla zahájena činnost kroužku Popečeníčko na Hůrce. V centru dále probíhá kroužek Tanečních a pohybových her pro předškolní a školní děti a Taneční kroužek s Klárkou pro starší dívky. Oblíbeným byl i kroužek „Dívčí tvořivá dílnička“.

Kromě pravidelných akcí organizuje RC také akce jednorázové. Tou nejnáročnější je Tříkrálová sbírka, na jejíž organizaci a realizaci se podílí 12 skupinek (vždy 1 vedoucí a 3 děti) dospělých a dětí ze Sloupnice. I v roce 2017 se Tříkrálová sbírka vydala, počasí dětem přálo a kromě odměn za koledování je hřál také dobrý pocit z toho, že pomohli dobré věci.

V březnu jsme pro maminky a menší děti uspořádaly Dětský karneval v restauraci U Labutě. Na děti čekaly soutěže, tancování a také malá tombola. V březnu také děti z tanečních a pohybových kroužků obohatily svým malým vystoupením setkání s důchodci v místní sokolovně.

V květnu jsme ve spolupráci s ředitelkou Pedagogicko-psychologické poradny Ústí nad Orlicí, PhDr. Petrou Novotnou, uspořádaly přednášku na téma „Výchova dětí“.

V červnu se RC Kopretina připojilo k programu Dětského dne pořádného místní skupinou Českého červeného kříže s Tvořivou dílničkou pro děti – výroba svícňů ze skleniček. Poslední červnový týden proběhlo v prostorách centra „Loučení se školním rokem“. Toto již tradiční setkávání je oblíbené u dětí i rodičů. Pro nepřízeň počasí se mimořádně akce nekonala venku na dvorku, ale ve vnitřních prostorech centra. To však nijak nenarušilo zdárný průběh akce. Párky jsme ohřívali na kontaktním grilu, děti si zasoutěžily a užily si volné hry v herně.

Další akcí pořádanou pravidelně každé léto je příměstský tábor. Děti trávily čas v prostorách RC Kopretina a jeho okolí, na dětském hřišti u fary a dalších prostranstvích naší obce, na koupališti v Lito-myšli, vydaly se na výlet na Andrlův chlum a do lesa na houby. Kromě her a soutěží si také společně zazpívaly a vytvářely zajímavé výrobky.

Opět jsme uspořádali jednodenní výlet, tentokrát do ZOO Liberec. Výlet se vydařil, počasí nám přálo.

V říjnu proběhly v centru LEGOHRÁTKY pro děti 1. stupně ZŠ. Děti byly akcí nadšené, strávily dvě hodiny tvořením a hrou s kostičkami lega.

Listopad a počátek prosince se nesl ve znamení tvoření vánočních dekorací a dárků na prodejní vánoční jarmark. Některé maminky přispěly výrobou z domu, ke společnému tvoření v centru se sešlo 11 maminek. V prosinci ještě proběhlo vánoční tvoření pro děti, kdy děti vyráběly vánoční ozdoby ze zažehlovacích HAMA korálků. Dva dny před Štědrým dnem se sešly maminky v RC Kopretina ke společnému vánočnímu posezení. A na závěr roku byl uspořádán Dětský Silvestr v Kopretině.

Těší se na Vás
Marcela Pavelková
a Helena Dolečková
tel. 777 621 072,
731 604 601

Činnost našeho centra je pestrá a těší nás zájem maminek a dětí, které do centra docházejí a akcí se účastní. Protože se na naší činnosti podílejí především dobrovolnice, přivítáme ve svých řadách každého, kdo by měl zájem něčím dalším činnost RC obohatit, něčím přispět. Také přivítáme zájemce o vedení kroužků (výtvarný kroužek, tvoření, dramatický kroužek, přírodovědný, pěvecký...).

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych Vám podal informace o dění v našich společnostech. Po třech letech jsme se vrátili k rozsáhlejší investicím. Jejich výše dosáhne úrovně 60 mil. Kč. Nejvýznamnější investicí je dokončení Reprodukčního centra Němčice. V průběhu roku byla zprovozněna stáj pro suchostojné krávy a 28. 11. 2017 byla úspěšně zkolaudována Odchovna mladého dobytka. Do rostlinné výroby bylo zatím koupeno 12 strojů, 4 položky patří ostatním střediskům a 5 do řeznictví. Další stroje do rostlinné výroby jsou před dodáním. Naši snahou je maximálně využít investičních podpor z PRV, ale agentura SZIF je zatím stejně jako u provozních titulů ve značném zpoždění administrace.

Značnou pozornost věnujeme půdě. V průběhu loňského roku jsme nakoupili přes 27 ha zemědělské půdy. Výše pachtovného se zvýšila o 7%. Opravili jsme polní cesty v Řetůvce a Horní Sloupnici.

Ekonomické výsledky jsou zatím mírně nad plánem díky důstojným cenám mléka a masa i prodeji strojů. To umožnilo opět vyplatit podíl na zisku členům, bonifikaci pachtovného vlastníků půdy a plnit plán růstu mezd.

V rostlinné výrobě jsme dosáhli třetích největších výnosů obilovin 8,96 t/ha a na krajských dožínkách v Pardubicích jsme byli vyhodnoceni za výnos řepky ve výši 4,23 t/ha. Přestože dalším oceněním bylo 3. místo mezi dodavateli sladovnického ječmene pivovaru Radegast za sklizeň 2016, máme letos problémy s kvalitou obou odrůd. Výnos i kvalita brambor a cukrovky jsou na slušné úrovni. Přes nižší produkci senáží je objemových krmiv vyrobeno dostatek.

V chovu skotu jsme snížili počty zvířat na plánovaných 940 ks krav, jejich užitkovost stoupla na 11 588 kg mléka na laktaci. Tím jsme se dostali na absolutní špičku podniků v rámci okresů UO, SY, RK. Největší organizační změny a přesuny zvířat souvisí s do-

ZD SLOUPNICE

Zemědělské družstvo se sídlem ve Sloupnici

končením RCN. Náš chov byl výborně reprezentován i na Národní výstavě zvířat v Brně, kde jsme s dojnící Robina obsadili cenné třetí místo v kategorii krav na 2. laktaci. Ve výkrmu prasat jsme s dodavatelem selat upravili genetiku pro lepší podíl svaloviny, ve výkrmu kuřat jsme vykrmili pouze 4 turnusy.

Středisku mechanizace se dařilo při prodeji strojů a montážích stájové technologie pro firmu FARMTEC a.s.. Po čištění jednoho z fermentorů dosahuje bioplynová stanice stabilních standardních výkonů.

Řeznictví si drží vysokou úroveň kvality svých výrobků, což potvrzuje i ocenění MLS Pardubického kraje, tentokrát za Sloupnický čagan. Ekonomicky se nepodařilo růst ceny prasat přenést zcela na pulty prodejen, díky neférovým importům masa ze zahraničí. V nejbližší době připravujeme spuštění řeznického e-shopu.

Stejně jako v minulých letech proběhla na začátku prosince 2017 beseda s důchodci. Zajišťujeme činnost dvou agroenvironmentálních kroužků na základních školách, naše fotografie jsou opět v kalendáři Zemědělského svazu ČR a potěší se nám podařilo sestavit náš vlastní kalendář z fotografií našich zaměstnanců v našich provozech. To samozřejmě neznamená, že je vše bez problémů. Jako všechny podniky se potýkáme s personálními problémy, musíme výrazně

zlepšit naši činnost při správě krajiny a ochraně životního prostředí. Před námi je zavedení nové technologie aplikace kejdy a setí kukuřice pomocí pásového zpracování půdy, od kterého si spolu s výrazně vyšším podílem meziplodin slibujeme znatelné zlepšení.

Na 27. a 28. dubna plánujeme uskutečnit den otevřených dveří pro veřejnost i školy, spojený se slavnostním spuštěním dokončeného Reprodukčního centra v Němčicích, na který Vás rádi zveme.

Jménem všech svých kolegů Vám děkuji za přízeň a trpělivost v roce 2017 a do nového roku přeji hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

› ING. JAROSLAV VAŇOUS, PŘEDSEDA DRUŽSTVA <

ZD Sloupnice hledá spolupracovníky na tyto pozice:

- Automechanik; zámečnick; obráběč; opravář + servisní technik; zástup obsluhy BPS; ošetřovatel/ošetřovatelka dojníc; skladník obilovin
- Prodavačka v řeznictví v Chocni; pracovník/pracovnice do expedice masa; kuchař/kuchařka, řezník

K dispozici jsou firemní byty.

Co s veřejným prostranstvím v centru obce?

V poslední době se čím dál častěji mluví o úpravě centra Sloupnice. Přinášíme náhled Ing. arch. Ondřeje Beneše, Ph.D., jak je možné k tomuto záměru přistoupit.

Obec Sloupnice je tzv. německého typu, tj. protáhlá, lesně-lánová, sledující říční tok i pozemní komunikaci bez zjevné návsi nebo náměstí. Když tedy dnes mluvíme o kultivaci a vytváření veřejných prostor, mluvíme i o radikální změně obrazu vesnice. Nemělo by jít pouze o technické uspokojení požadavku na využití místa. Měli bychom se pokoušet vytvářet obec tak, abychom se s jejím obrazem dokázali identifikovat, abychom se tam o to víc rádi vraceli.

Celá Sloupnice leží v hlubokém zářezu. Pole ze severu i jihu jsou ukončena velkými zemědělskými usedlostmi. Ve vlastním údolí jsou pak většinou stavení už menší, původně mnoho z nich využívalo ke své živnosti vodu. Hlavní společenské objekty jsou ve středu obce (kostely, sokolovna). Potok využívaný především hospodářsky nyní čeká na své znovuoživení jako výrazný prvek generující smysluplnost veřejného prostoru. Dnes jako jádro společenského života fungují nej-

víc obě dvě požární zbrojnice na opačných koncích obce. Ve Sloupnici je ale i mnoho velmi příjemných, většinou polozapomenutých drobných míst, veřejných prostor, božích muk nebo stromů, které by si zasloužily individuální péči. Cílem by mělo být nejen pokusit se začít mluvit o vybudování společenského otevřeného jádra obce, aby na něj mohli být všichni hrdí, ale postupně dát dohromady i ta drobná místa se svou vlastní historickou pamětí, se svými příběhy. Stejně tak se jedná o kvalitní a smysluplné vedení chodníků včetně návazností.

Zásadní úprava celé centrální části Sloupnice proběhla v osmdesátých letech. Z klidného centra s venkovskou hospodou, klikací cestou a mostkem vznikl v podstatě průtah s poněkud neosobním autobusovým nádražím i novou restaurací.

O co by v centru obce mělo jít? Výše jsem uvedl, že bude nutné vytvořit její nový všeobecně akceptovatelný obraz. Jak by měl

vypadat? Jak a podle jakého klíče zkombinovat klidové plochy pro pěší, zeleň, přístup k potoku, zapojení dominant? Jak vytvořit prostor pro všechny věkové kategorie?

V místě mezi tělesem hlavní komunikace a domovem důchodců může dojít ke vzniku prostoru se smysluplným využitím, mohlo by se stát místem odpočinku a setkání. Měli bychom hledat i způsoby jak přistoupit k vodě, jak vodu opět zapojit do života obce.

Bude patrně nezbytné zasáhnout do vlastního tělesa komunikace i autobusového nádraží. Nejmenším zásahem by bylo vybudování zpomalovacího prahu ke zklidnění dopravy. V případě nádraží bude nutné prověřit jeho funkčnost a rovněž rozlohu. Možná by stačilo vysadit několik stromů, doplnit adekvátní mobiliář – lampy veřejného osvětlení, lavičky.

Jiná organizace prostoru i zeleně by měla vzniknout také v místě mezi nádražím, hospodou a farou nahoře. Neméně důležité bude napojení na pěší cesty jdoucí údolím, stejně tak propojení obnovenými stromořadími podél vody i po severních a jižních humnech.

Jaký by měl být další postup?

Vyřešení této centrální části není možné očekávat během jednoho společného setkání. Po definování požadavků ze strany obce a debatách s občany by bylo dobré nechat si vypracovat několik samostatných studií, nejlépe profesionálními architekty s adekvátními zkušenostmi, a ty opět prezentovat občanům a diskutovat o nich. Až na závěr tohoto procesu bude možné stanovit celkovou hrubou představu. Její součástí musí být pak nejen odhadovaný

časový harmonogram, ale i odhad investičních nákladů.

Společným cílem je tu zlepšení kvality života v obci, zlepšení kvality veřejných prostor a nalezení takového řešení, které bude adekvátní nejen pro danou společenskou situaci, ale bude tak jednoduché, že ho do budoucna nebude nutné výrazným způsobem měnit. Je třeba najít takový obraz obce, o který bude možno v rámci společenského života v obce jednoduše pečovat.

Zdá se, že by stačilo několik stromů, něco málo zpevněných ploch, lávka, květiny před zahrádkou u hospody, hledání a vyjádření smysluplného propojení okolí kostela s potokem dole. Při doplňování stromy bude nezbytné nalézt a zachovat hlavní průhledové osy směřující na dominanty obce. Stromy podél potoka, stromy na humnech, kultivace parku u vody pod silnicí, zlepšení kvality prostoru před hospodou. Mnoho jemných navzájem propojených kroků – s cílem vytvořit dnešní obraz obce. > MŠ <

↑ V prostoru mezi autobusovým nádražím a domovem pro seniory by mohl vzniknout malý, otevřený park s potokem – příjemné místo, které tu v současnosti chybí.

↑ Další z kontrastů centrální části obce, které by bylo dobré vyvážit – vedle betonového bloku s komunikací se jemně klikatí potok. Oddělit pocitově potok od silnice? Nebo jen obojí kultivovat do podoby, aby žádné zdi nebyly potřeba?

Domov pro seniory Sloupnice vyhlašuje výběrové řízení na pozici pracovníka/pracovnice v sociálních službách

Do našeho zařízení přijmeme pracovníka/pracovnici přímé obslužné péče pro ošetrovatelskou a obslužnou péči u seniorů s pohybovým a jiným postižením.

NABÍZÍME:

5 týdnů dovolené, osobní ohodnocení, měsíční prémie, bezplatné vzdělávání, příspěvky na obědy, poukázky v hodnotě 1 800 Kč/rok.

PŘEDPOKLÁDANÝ NÁSTUP: DLE DOHODY

Místo bude obsazeno na základě výsledku výběrového řízení. Hledáme jak zaměstnance do nepřetržitého provozu tak zaměstnance na částečný úvazek (především v odpoledních hodinách).

Přijmeme také brigádníky.

ZÁKLADNÍ POŽADAVKY:

Vzdělání:

- Kurz pracovníka v sociálních službách, podle zákona 108/2006 Sb. nebo absolvent SZŠ obor zdravotní asistent (nebo podmínka absolvování kurzu po nástupu)
- Osobnostní předpoklady pro práci se seniory
 - Zdravotní způsobilost
 - Trestní bezúhonnost

PŘIHLÁŠKY A VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ:

Uchazeči se mohou přihlásit písemnou formou na níže uvedenou adresu (**průběžně**).

Domov pro seniory Sloupnice, Horní Sloupnice 258, 565 53 Sloupnice
Kontaktní osoba: Mgr. Kateřina Milichová
E-mail: vpp@ddsloupnice.cz
Telefon: +420 465 549 116, Mobil: 602 144 185

Kulturní komise při obecním úřadu zve na

Setkání s důchodci

**10. března 2018 od 14 hodin
v sokolovně**

Svoz autobusem po zastávkách
ve 13.15 hodin z Vesničky

Společnost ARMAT spol. s r.o.

561 41 Řetová

přijme do svého kolektivu

SKLADNÍKA

Požadujeme: vyučen s maturitou nebo SŠ vzdělání, řidičský průkaz sk. B, praxe vítána, samostatnost, pečlivost

Nabízíme: práci v mladém kolektivu, příspěvek na stravování a další výhody, zázemí stabilní společnosti, jednosměnný provoz

Nástup: ihned nebo dle dohody

Více informací na tel.: +420 602 615 309 příp. e-mail: armat@armat.cz.
Příhlášky do výběrového řízení prosím zašlete na e-mail: armat@armat.cz.
Více informací o společnosti na www.armat.cz.

31. ledna 2018 by se dožil 90 let pan

Jan Pechanec

z Horní Sloupnice č.p. 302

21. ledna 2018 uplynulo
50 dlouhých let, kdy nás navždy
opustil ve svých 43 letech
naš tatínek, pan

Josef Mikulecký

z Horní Sloupnice č.p. 179

Za tichou vzpomínku děkuje
syn Milan s rodinou a sestra
Milada Jelínková s rodinou

Společenská kronika

listopad, prosinec 2017

NAROZENÍ

Adéla Svobodová, Horní Sloupnice

ŽIVOTNÍ JUBILEA LISTOPAD 2017

75 let

Vlasta Veselá, Horní Sloupnice

Jana Šmejdiřová, Dolní Sloupnice

Marie Hudečková, Dolní Sloupnice

85 let

Božena Hanzlová, Horní Sloupnice

87 let

Růžena Černá, Horní Sloupnice

89 let

Sylvie Brožková, Domov pro seniory

91 let

Božena Bednářová, Domov pro seniory

93 let

František Zachař, Horní Sloupnice

ŽIVOTNÍ JUBILEA PROSINEC 2017

70 let

Jan Hynek, Dolní Sloupnice

Vladimír Hlávka, Dolní Sloupnice

75 let

Marie Šafářová, Horní Sloupnice

88 let

Jaroslav Matoušek, Horní Sloupnice

91 let

Ludmila Abrlová, Domov pro seniory

95 let

Marie Doležalová, Domov pro seniory

**Jubileum Zlaté svatby oslavili v prosinci
manželé Miloslav a Věra Šedovi.**

ÚMRTÍ

Rozloučili jsme se s **Janem Sedláčkem**.

Redakční poznámky

- Články a fotografie zasílejte v elektronické podobě.
- Příspěvky, prosíme, zasílejte nejpozději do dne uzávěrky příštího čísla.
Nemůžeme zaručit, že příspěvky dodané po datu uzávěrky, budou otištěny.
- Své příspěvky konzultujte s dostatečným časovým předstihem s redakcí.
Redakce si vyhrazuje právo výběru jednotlivých příspěvků.
- Cena za otištění inzerátu je 200 Kč pro místní, 500 Kč pro ostatní.

Příspěvky, připomínky a dotazy zasílejte na adresu
pelmel@sloupnice.cz

Uzávěrka příštího čísla Sloupnického PELMELU je 20. března 2018.

Další číslo Sloupnického PELMELU vyjde 10. dubna 2018.

Sloupnický PELMEL je časopis obce Sloupnice. Vychází šestkrát ročně. Vydání 1. čísla 20. ročníku: 9. února 2018.
Místo vydání: Sloupnice 196, IČ: 038 130. Evidenční číslo přidělené Ministerstvem kultury: MK ČR E 12832.
Náklad 350 výtisků. Cena 5 Kč.

Redakce: Martin Škeřík, Tereza Štochlová, Jaroslav Novák
Grafická úprava a sazba: Petr Bartoň
Tisk: Tiskárna Osík